

Nr 34.

*Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående pension åt verk-
mästaren vid mynt- och justeringsverket August Johanssons
änka; given Stockholms slott den 10 december 1926.*

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av stats-
rådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att
bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departe-
mentschefen hemställt.

GUSTAF.

Ernst Lyberg.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 10 december 1926.*

Närvarande:

Statsministern EKMAN, ministern för utrikes ärendena LÖFGREN, statsråden
THYRÉN, RIBBING, MEURLING, GÄRDE, PETTERSSON, HELLSTRÖM, ROSÉN,
HAMRIN, ALMKVIST, LYBERG.

Departementschefen, statsrådet Lyberg, anför:

I skrivelse den 18 mars 1926 hemställde mynt- och justeringsverket,
att något understöd måtte beredas verkmästaren vid mynt- och justerings-
verket August Johanssons änka, Ida Johansson, född Ludvigsdotter.

Till stöd för framställningen anförde mynt- och justeringsverket, att
Johansson, som tidigare under tretton år varit arbetsförmän vid Stock-
holms gasverk och den 1 oktober 1916 tillträdde sin anställning vid
mynt- och justeringsverket, avlidit den 29 juli 1925, att han vid sin död
efterlämnat, förutom änkan, född den 23 maj 1866, tre söner, av vilka
den äldste sedan lång tid tillbaka vårdats på Långbro sjukhus och den
yngste vore antagen såsom tillfällig arbetare vid mynt- och justerings-
verket med en inkomst under vartdera av åren 1924 och 1925 av omkring
2,800 kronor, att den tredje sonen vore gift, samt att den efter Johansson
förrättade houppteckningen utvisade brist i boet.

Statskontoret avgav den 14 april 1926 utlåtande i ärendet och anförde:

»Ehuru verkmästaren August Johansson först vid uppnådda 50 levnadsår blivit anställd vid mynt- och justeringsverket samt tjänat staten endast inemot nio år, vill det dock synas statskontoret, som om de ömmande förhållandena i detta fall borde föranleda till beredande av något understöd åt hans efterlämnade änka. Vad beloppet beträffar, torde pensionen såsom nyreglerad lämpligen kunna bestämmas till 444 kronor, motsvarande en oreglerad pension å 300 kronor. Verkmästaren Johansson avled den 29 juli 1925; pensionen synes dock knappast böra för förfluten tid utgå förr än med ingången av innevarande år.»

I anslutning härtill hemställde statskontoret, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva, att änkan Johansson finge från och med den 1 januari 1926, så länge hon förbleve änka, åtnjuta pension från allmänna indragningsstaten till belopp av 444 kronor för år räknat.

Enligt beslut den 30 april 1926 fann Kungl. Maj:t framställningen för det dåvarande icke föranleda annan åtgärd, än att Kungl. Maj:t tillerkände änkan Johansson en gratifikation för år 1926 av 400 kronor, att utgå från sjunde huvudtitelns reservationsanslag till extra utgifter.

För beredande åt änkan Johansson jämväl framdeles av ett årligt understöd torde nyssnämnda anslag icke böra anlitas utan synes framställning böra göras till riksdagen om pension till henne från allmänna indragningsstaten. Mot det av statskontoret föreslagna pensionsbeloppet har jag intet att erinra.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva, att verkmästaren vid mynt- och justeringsverket August Johanssons änka, Ida Johansson, född Ludvigsdotter, må, räknat från och med den 1 januari 1927, så länge hon förbliver i sitt änkestånd, å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension av 444 kronor.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse, bil. litt. vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:
Olga Gjörloff.